

## REGELŐ.

Pesten csötörtökön januarius 5<sup>kén</sup> 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

## ELBESZÉLÉS.

Szerelem szerelemért. (Folytatás.)

Fényhegyi Laura — Theréznek.

Fényhegy 1812. Hatodhó.

Drága lélek! ha tőled elválásomat, mely most még új, és nagyon fáj, majd az idő 's isméti megláthatásod reménye lecsendesíti, akkor egészen boldog leszek.

Kedves Terézem! Csak a' barátságunkban együtt élt órák élénk emléke derítheti-fől bús érzeteimet, melyeket tőled elválásom okozta, midőn szüléim akarátja a' feledhetlen D—ből, hol anyád 's olly sok jó ember van, most barátságosan mosolygó Fényhegyünk magányába visszahívott. Drága szüléim 's kedves rég nem látott testvéreim ölelő karjai hatalmas orvosai valának a' sebnek, melyet szivemen az elválás ejtett. Jó szüléim gondossága már első beléptemet is kellemessé törekvék tenni.

A' várba vezető fölmenet gazdagon volt ékesítve virág-füzérekkel; a' kapunál házunk minden szolgálai hangos éljennel 's nem tettett öröm kifejezésével fogadtak, mi az érző szívek olly jól esik!

Most örvendve szaladtak előmbe kedves testvéreim; én a' szekérből ki—ölelő karjaikba—'s innen szeretett szüléim melljére dültem, kiknek könnyes szemök belső megindulásukat hiven tükrözték. — „Kedves Laurám! — szólt legdrágább anyám — mennyire boldogít ez ohajtva várt pillanat. Leányom! légy barátném, mint én barátnéd leszek örökké.“

„Hozott Isten itt honodban, hol rég ohajtva váránk, hol szeretet, egyesség élted rózsakorát még szebbé törekednek tenni!“ tevé hozzá atyám egész szivességgel.

Mélyen megindította e' szíves elfogadás, mit még némelly gyöngéd gondossággal készített meglepetések emeltek.

Igy többek közt szobám egészen új izlés szerint volt butorozva, pompás festvényekkel 's egy drága zongorával — mellyhez támasztám tőled ajándékozott hárfámat — és egészen izlésem szerint válogatott

könyvtárral. Ablakomban Flora legkecsesb gyermekei illatoznak, 's kedves madarkáim közbe közbe fülséges változatokat zengenek.

Megérkezésem estjén a' vár izléssel volt kivilágítva, 's engem a' váratlan öröm lepett-meg, hogy itt környékbeli ismerőseim számos társaságát láthatám, 's közttek fél éjen át vig kedvvel tánczolhaték.

Mind ezen jó emberek között leginkább örültem a' derék Várkövi tanácsnokné viszont láthatásán, kinél már mint gyermek olly örömet valék, 's kinek szelid és kedves valójában mindig olly sok vonzó volt reám nézve. E' derék asszonytságot nagyon boldoggá teszi egyetlen fíjának jelenléte, ki egy időtől fogva testvéreim tanítója, 's tőlek és szüléimtől szerföltt becsültetik. Atyám dicséri mivelt nagylelkét; én kétszeresen örvendek társaságának, minthogy remélhetek tőle még holmi tudnivalókat tanulhatni, miután anyám kívánságára örömet megígéré, hogy engem hangászat, festészet 's több más szép tudományokban utasítani fog. Ezen Várkövi 22 éves ifjú; szép termete, lélekteljes szemei kellemes hatást tesznek, 's társalkodása, mint jó anyám mondá, igen kedves és ohajtott. — Remélhetem tehát, hogy e' szeretetre méltó tanítóm a' mi b—i öreg iskola-filozofunkat egy kissé meg fogja homályosítani.

O Terézem! midőn ezeket írom, gondolatim olly élénken lengenek körül, hogy lelkemben magamat melletted gondolom hízot palagunkon. De most végeznem kell, 's keblemben ismét megújul hozzátok, különösen hozzád irányzott vágyam. Ah olly örömet vallom-meg neked, hogy gyakran némi ürességet érzék e' kebelben. Én itt olly jól érzem magamat, olly boldog vagyok; de helyzetem minden kedvessége mellett is gyakran akaratom ellen titkos bú fog-el! Nem tudom, csak hozzád vonzó vágy, vagy tőletek kedveseimtől elválásom fájdalma — vagy — o! csak egyszer borulhatnék Terézem hű keblére, karjai közt csak egyszer sirhatnám ki magam'; Istenem! mint megnyugtata ez!

Szeretett barátném! egyesitem buzgó kéréseimet szüléimével, hogy téged, jó anyádat, mindig jó kedvű bátyádat, kinek most ezer köszöntést küldök, 's ha lehetséges, mind két barátnénkat Marit és Ninát e' nyáron jó sokáig láthassuk nálunk. Jelenlétetek paradicsomná változtatná a' szép regényes Fényhegyet, 's én mindenem' oda adnám, csak titeket itt boldoggá tehesselek!

Terézem! teljesítsd-be hő kérésemet, 's tedd boldoggá Laurádat nem sokára megörvendezettő jelenlétedd!

## Várkövi Gyula — Patakynak.

Fényhegy 1312. Nyolczadikó.

Igaztalanul bánsz velem kedves Patakym, ha leveleim számához méred örök lánggal égő szeretetemet, mely keblemet irántad hevíti! — Életed olly gazdag történetekkel, hogy neked sokkal több közleni valód van sorsod felől, mintsem én csendes egyszerű, de olly nagyon boldog állapotom felől irhatok.

Állapotod 's viszonyaid olly fontos ügyekhez lánczolnak, hol hatásodtól sok ezreknek boldog- vagy boldogtalansága függ, míg én egyetlen de derék család körében azon egyszerű szép célra törekszem, hogy két szívet alakítsak erény és fölvilágosítás által; olly fáradság, mely maga magát jutalmazza, 's minek teljesítése szívemnek olly jól esik. — O Patakym! vajha fáradsággal átküzdött napod estjén — mit te szomorú magányban 's ürességben töltesz — átlenghetne a' messze távulból e' nyugodt csendes béke, mely itt mindnyájunkkal közös! Mindenikünknek van naponként tenni valója, mi soha sem válik terhessé; mert böles változatossággal van elrendelve, édesítve olvasás, hangászat, társas mulatozás, vagy a' zavartalan jó kedv-fűszerezte esti kellemes sétálások által. — Valódi patriarkális életet élünk, nem gondolva korunk nagy történeteivel, melyek künn a' nagy világban mennek véghez.

A' barátság szentj kötelessége szóllit-föl, hogy tégedet is egész lelkemből kérjelek, hivatalodat — mit közelebbi leveledben olly nyílván írál — le ne tedd, 's el ne vond magad 'thonfiadra nézve illy érdekes hatáskörtől.

Hallgasd-meg szíves kérésemet, emeljen-föl a' jutalmazó öntudat, a' jótékony gondviseléstől tövises pályánk társaul adatott e' legszebb követőnk!

Hadd elfordítva tekintetemet korunk gyász-teljes jeleneteitől; hadd vidítsam-föl uagammat és tégedet folyvást tartó boldogságom képével.

Nincsenek szavaim, melyekkel boldogságomat kifejezhessem, de fogékony lelked szavak nélkül is megérti. Nekem szerencsésnek grófunk 16 évű leánya, az asszonyi kellem legszebben feslő bimbója, tanítványom, vagy inkább éldelő barátném a' tudományok mezeje legkiesb részén.

Ellent állhatlan varázs erő vonz e' kedves lényhez, 's irántam legtisztább vonzalma, mit szemei szólnak, nem kevéssé örvendeztet.

E' család mostani helyzetében olly fölséges egyenesség uralkodik, hogy Laura és én szülei jelenlétökben is azok vagyunk egymásnak, mint mikor magunkra csak, az érzeteinknek annyira megfelelő hangászatnak élünk, — vagy mikor a' környék szebb részeit rajzolgatjuk, vagy lelkes költőink fölemelő verseit olvassuk.

Ah mélyen érzem, neked csak megvallhatom kedves Patakym, hogy gyakran ötlík elmémbe a' gondolat, hogy e' kedves szövetség megzavarhatná lelkem nyugalma, éltém szerencsáját földulhatná: de ha végtelen jószágát, őszinte tiszta lelkét, testvéri szeretetét mások örvendeztetésére törekvését, 's e' talán tudtán kívüli hajlamát irántam, olly tisztán látom, akkor hálát adva leborulnék, 's áldanám a' jó ég végzetét, ki velem ezen angyal által megismerteté az élet legfőbb boldogságát.

Jó anyám, kit a' grófi család jóssággal halmoz, Laurát anyai buzgósággal szereti, 's ez benne a' derék asszonyt, és mint ma nyílt szívvel megvallá, egy tisztelt férjfi anyját becsüli.

Vágygyal várom válaszodat, mellyből kül-viszonyaidra nézve elhatározásodat megtudhatom. Bár annyira megfelelne jóllétedért ohajtásainnak, mint szeretetem örökké körül fog lengeni.

### Fényhegyi Laura — Teréznek.

Fényhegy 1812. Tizedhó.

Bár keservesen fájt is szívemnek a' szép álm eltűnése, hogy téged kedves Terézem még ez őszön nálunk láthatlak, 's éltém örömeit veled megoszthatom, de utóbbi leveled megolvása után boldogságod érzete legnagyobb örömmel tölte-el.

Igen Terézem, szerette barátnéja szívemnek! tisztán érzem boldogságot; hozzád viselt szeretetem egész buzgóságával könyörgök áldást e' kötésre. O barátném! sejdithettük-e elválásunkkor, hogy te négy hónap mulva olly férjfinak szeretett nője legyél, kit akkor még nevérol sem ismerénk!?

Patakyd bizonynyal derék ember, különben nem szerethetné az én Terézem. — Bár csak mindig méltó maradna szerelmedre; vajha a' drága kincset, mellyet a' mindenek atyja szivedben rá bizott, méltánylani tudná, 's csendes boldogságnak gyakran lehetnék tanúja. Ha boldogságod iránti vágyaimat teljesülni látom, akkor az enyimnek sincs semmi hijja.

Drága tanítóm és barátom Várkövi, kit mindnyájan szeretve tisztelünk, 's kinek magos lelkét olly gyakran festém neked, legkedvesb barátja Patakynak; tőle tudám-meg irántad szerelmét néhány nappal előbb, mint leveledből. Nem mondhatom, mit érze szívem, midőn leveledet átolvasva érzeteidet közölted. — Ah Terézem! hozzádi vágyam e' pillanatában miért nem dülhetek szerető melledre, 's nem vallhatok-meg mindent, mindent, mit szívem érez?! Terézem! nyíltan meg kell vallanom, mit gyengéd érzésű lelked azon kívül is rég sejdített, — hiszen te is szeretsz — én szeretem Várkövit olly buzgósággal, melly előtt magamnak is el kell pirulnom, 's melly gyakran



mély fájdalommal tölt-el. Ezerszer meg akarám vallani szeretett anyámnak, de mindig föltartóztat egy ismeretlen valami, 's most a' vallomás mindig nehezül; de neked, ki mindent tudsz, mit lelkem gondol, ki Várkövim szerencsés barátját szereted, 's szeretheted, neked föl kellett fedeznem e' titkot, mely lelkemet annyira édesíti és keseríti.

A' csendes vonzalom, melyet első ismeretségem óta iránta érzetem, lassanként vált a' most már előtted tudva levő szerelemmé; bár soha egy szót sem szőll szívem érzéseiről, még is mélyen érzem irántam hajlamát; ah e' szilárd hallgatás, mit csak valódi kötelességi érzés tart fenn, fájdalmasan kiáltja: „nem lehet, nem szabad!”

Önts sebes szívemre vigasztalásod gyógyító balzsamát 's egybekelésed felőli tudósításodat, mi engemet rendkívül érdekel. O mondj-meg nekem mindent úgy, mint Laurád reád bíz szive legszenőbb titkát. *(Folytatás következik.)*

### PESTI VIZSGÁLÓ.

Az új esztendő napja jól ránk ijesztett. Az ó évnek utósó napja erős hideg széllel derült-fel, mely még az azt megelőző éjjel támadván dec 31-ki reggelre csontkeménységgé fagyasztá a' 30-kán jóforma mennyiségben hullott hóval vegyes sarat, 's minthogy Sylvester hideg napján kevés jég is kezdett Dunánkon mutatkozni, a' budapesti hajóhid karfájának lebontása azonnal megkezdett. A' folyvásti csipős hideg szél azonban olly sok jeget hozott a' víz színére, hogy a' hid új évünk I-ő napján félig kiszedetett; pesti részét azonban, mivel-hogy a' hajók befagytak, sőt északról már már széles parti jég is szinte a' Duna közepéig támadott (minthogy az álló hajók a' jégdarabok eluszását gátlák), csak más napon szedhették-ki. — Sylvester estvéjén a' buzgó Budapestiek innepélyes ajtatossággal mutatatak-be hálafohászukat a' Mindenhatónak a' fő egyházakban, mellynél számíthatlan sokaságú nép volt jelen. Ez után a' hangászok rendre járták az utsákat, 's a' csipős hideg ellenére éjfél-ig is zengett az idvezlő hangászat. A' vadászkürt vidor bérlője esínos reunióval, mellyet „hangászati felébresztésnek” hirdete, rekeszté-be a' múlt évi Sylvester estvéjét, mely alkalommal a' muzikai kar igazgatója Grünfeld ur volt.

### INNEPLÉS.

Uj esztendő napja Parisban. *(Vége.)*

Sem házam, sem tulajdon butorom nem levén, nőtelen állapotomban még sem menekhettem-meg az ajándékozástul. Alig léptem t. i. az olvasó szobába, már is egy perzsely ötlött szemembe, melybe néhány pénz-darabot valék kénytelen bocsájtani, hogy ezentúl is az elsők közt maradjak, kiknek az esti hirlapok kézbe adattatnak. Innen a' vendéglőbe tértem, hol egy pinczérskatulába zárt 's romlott aprószőlővel és mandolákkal kedveskedett, mellyekért minden késedelem nélkül ismét fizetnem kellett. A' kávéházban végre a' marqeur szemeből előre kiolvasám, milly megelégedetlen volna velem, ha mai napon szolgálatja jutalmaul két sous-nál többet nem nyujtanék néki. Víz-sza felé a' boulevard egyik részén mentem keresztül, hogy a' börze-piaczon

túl fekvő Vivienne utszába juthassak. A' panoramai sikátoron legelőszér is Susse ur papiros-boltjai vonták magukra figyelmemet. Ezekben közönségesen a' francia művészek legnagyobb része kitétel és eladás végett fel szokta állítani előrajzait, aquarell és pastell-képeit. Itt láthatók Danton szobrásznak gypsből készült érdekes caricaturái is, mellyek a' jelenkor híres művészeinek, íróinak, 's egyéb nevezetes embereinek képeit nevetséges alakban tüntetik elő. — Danton munkáin kívül még egyéb tárgyak is árultatnak Susse ur boltjaiban, mellyeket uj esztendei ajándékokul alkalmasoknak tartanak a' Parisiak, u. m. különféle szövetek, himzemények, czukor- dohány- 's toilett-szekrénykéek; a' legfinomabb börmunkák, 's fonott kosarak; tárczák, illatos peccsétviasz, öntött vasból készült műtárgyak, szebbnél szebb világ-ellenzők, kép-állások, 's egyebek. Mielőtt a' panoramai sikátort elhagynám, Duvelloy legyező tárát említeni érdekesnek állítom. A' legyezők Parisban egy esztendő óta újra divatba jöttek. A' jeles és szépvilág ezen könnyű eszköz nélkül táncmulatságban vagy színházban mai nap meg nem jelen. Ki ön tapasztalásból tudja, milly bájos kegygyel rejtik-el pirult arcaikat a' francia szépek legyezőik megé; milly ügyességgel forgatják azokat, ha valakinek tudtára akarják adni, hogy társaságát továbbá nem tűrhetvén eltávozását ohajtják; a' ki már látta, milly szemfényvesztő módon szolgáltatják legyezőik redőiből a' levelkéket kedveltjeik ujjai közé, 's ezeknek válaszait viszont milly titkosan fogják-fel, hogy azokból a' vizontlátás boldog óráját kiszemelhessék, az könnyen megfejtí magának azon titkos de hatalmas vonzódást, melylyel a' parisi nők e' legyezők iránt viseltetnek.

Jelenleg Parisban évenként mintegy két millio frank árú legyezőket készítenek. Ezekből francia ország 150.000 — angol, német, és orosz ország mintegy 20—25.000 frank értékűt vásárol. Igen sok legyezőt küldenek spanyol, portugal, 's olasz országokba; nem különben nagy számmal szállítatnak azok az amerikai spanyol és portugal gyarmatokba is.

Keresztül menvén Vivienne utszán, a' palais-royal kertjébe jutottam. Minden bolt pompásan vala kivilágítva, 's az egész épület tündér kastélhoz hasonlított. Az első osztályokban annyi volt a' becses napnyugoti kincs, annyi a' napkeleti fűszer, hogy azokat a' leggazdagabb szultanné lakhelyében sem lehet nagyobb mennyiségben feltalálni.

Midőn a' Louvre csendes udvara felé intéztem lépéseimet, hogy mennél hamarabb lakhelyembe juthassak, gondolám magamban, Paris még is csak szerencsétlen egy város, mellytől egyebet nem várhatni, mint gyermekes módosságot, szeszélyt, változékonyságot, 's melly olyl tékozló, mint valamely gazdag családnak egyetlen fíja, olyl hideg és kiszámoló, mint pénzváltójai. Szerencsétlen Paris! hol a' féktelen 's határtalan számú szenvedélyek, csalárd örömek, igazságtalan tettek örökké és szünet nélkül felváltják egymást az élet határvonaláig, hol a' jötevő természet kecssei tégedet egy tartósabb 's tökélyesebb állapotba helyezendnek.

## KÜLÖNFÉLE.

Mulattató. — 1) Minapában N. asszonyág panaszkodván K-né asszonyságnak főfájása felől, ez tanácsolá, hogy rakasson-fel pióczákat, 's eltávoztott. A' fejfájós asszony azonnal meghozatá a' nadályokat, de mivel K-né assz. nem mondá-meg, hova rakattassanak, N-né csak lábára tétetett egyet; a' többihez félelmében nyulni nem bátorzkodott.

2.) „Csakugyan jeles író ez a Fáy András ugyan megneveltete minket pilulájával!” — monda Világ Ferencz a Társalkodót olvasva. — „No bizony, nagy mesterség is az. Hiszen ő azokat csak kigondolja!” — felele Bivaj Gyuri.

TURNER FERENCZ.

Pénz-kapari. Egy már régen előzvegyült nyolczvan éves asszony egyedül 's legnagyobb takarékosággal élt saját kisded házában a' du temple-i uton Parisban. Ezen asszony a' napokban halt-meg; 's három oldal-ágú rokonnának 30.000 frankot hagyott kamatban, vagy is több mint 600.000 frankra menő kamatozó tőkepénzt. Kevés nappal halála előtt saját kezével írta-meg végrendeletét, 's miután bevégezte, aláírta, 's már bepecsételni szándékozék, midőn még valami jutott eszébe, 's következő utóírást tett még a' levélbe: „Ha nem csal emlékezetem, férjem és én 1814-ben mintegy 40.000 frankot a' kandallónk feletti falüregbe tettünk.” — A' végrendelet felbontása után siettek az örökösök a' megjegyzett helyre, 's jól bepecsételt zacskóban nem 40 hanem 81.000 frankot leltek. Nevezetes, hogy az örökösöknek egyike sem ismeré e' gazdag jótévőné, sőt közülök az egyik olly nagy szegénységben élt, hogy napjait a' bicêtre-i szegények házában kelle töltenie.

Kilencz száz dollar egy asszonyért. Wallis, egy fiatal orvos, nem rég az amerikai egyesült statusok északi részében fekvő születéshelyéből Mississipp statusba utazott, hol egy néger leányt megszeretvén, azt mintegy alattomban feleségül vette, 's nem messze Washingtonul letelepedett. Több szerencsésen lefolyt hónap után egy ember látogató-meg őt, ki legelőször is azon kérdést tevő, valljon nem orozott-e el rövid idő előtt egy nőszemélyt a' statusok déli részéből.

„Nem, uram, 's meg nem foghatom...”

„Hát? — szólla az idegen — hitese nem kegyeddel jött-e Mississipp statusból ide?”

„Igen is; úgy vélem, ő azon országban született.”

„Ugy tehát ön hitese az én rabszolgánóm; 's ha kegyed kilencz száz dollart annak kiváltásáért nekem nem fizetend, őt mint szökevényt a' bíróság előtt be fogom vádolni. Értéke ugyan ezer dollar; de mivel kegyednek törvényes felesége, annál fogva kilencz százszal is meg leszek elégedve.”

„Az urnak rabszolgánéja! — felkiált a' doktor rémülten — az lehetetlen!”

„Akár hiszi az ur — felele az idegen — akár nem, nekem az mindegy. Ezennel itt hagyom utasító czimjegyemet, 's ha huszonnégy órának lefolyta alatt az említett summát kezemhez nem szolgáltatja, úgy bizonyos lehet, hogy Wallisné asszonyságnak neve a' hirlapokban a' szökevény rabszolgák sorában lesz feljegyezve.”

Ezzel elment az idegen, Wallis pedig hitéséhez jött, ki könyves szemekkel tön vallomást szerencsétlen körülményeiről. — „Jól van! — felele Wallis ur — a' kilencz száz dollart azonnal kifizetem; sokkal jobban szeretlek, hogy sem tőled örökre megváljak!”

A' rövid szóváltás Wallisné asszonyságot igen megrendíté, 's arra kérte volt férjét, hogy közölné vele az idegennek képvonásai 's külsejének rövid rajzolatját, melly kérését Wallis ur, a' legnagyobb pontossággal teljesítvén egyszersem kérdzei vala hitését, ha ezen leírásból gazdjára ismer-e.

„Igen is — felele lesütött szemekkel — ő nekem nem csak gazdám, hanem — atyám is volt!”

## EMLEKMONDÁS.

### Földi boldogság.

Nincs tiszta boldogság 's öröm  
 Az ég alatt. Éltünknek utjain —  
 A' mellyeken természetünk vezet,  
 És minket ott kínálkozó és bájló  
 Virágokat szaggatni ingerel —  
 Veszélyes ösvények lesik 's nyelik  
 Az olyan embert is, ki meggondolva jár:  
 Midőn gyakorta a' ki kapkod 's tántorog  
 A' vak szerencsének kezén, baj, sérelem  
 Nélkül megy által, és marokkal tépdeli  
 Az élet- és öröm-virágokat.

KISFALUDY SÁNDOR után Udvary.

Barátság. Jóltevő mankóját ragadja az ki a' koldus hónalja alól, ki az emberiségtől a' barátságot elbölcseli, kivált ifjúságunk barátját, kinek szerelme vérünkbe forra, szeretjük a' sirig mint egy kedves tájékat és helyet, mellyhez édes óráink kötöttek. Az ifjúság rózsás korában, a' vér bájos hevében együtt leélt 's már elreppent ártatlan örömek emlékezete szakadhatlan szálakkal szövö e' szerelmet életünk fonalai közé. FÁY ANDRÁS.

Kincs. A' szerelemnek nem mindig gazdagság az alapja, valamint a' boldogsághoz nem elmulthatlanul kívántatnak-meg a' kincsek.

VAJDA. (Hajnal 1837.)

### Csererejtvény.

(Anagramma.)

5. 6. 7. Népes falu Komáromnál,  
 Vagy visel „mester“ czimet.  
 4. 2. 3. Lakos, kinek sik honában  
 László király kéjelgett.  
 1. 5. 4. Apró, de jó, ha megtörik,  
 Kedves étekre szeretik.  
 1. 2. 3. 4. 5. 7. Boldog csak az ilyen lehet,  
 Ha mindig visel illy nevet.  
 Egész. Erős vár honunk keblében,  
 Épült Árpád idejében.

TURNER FERENCZ.

Előbbi rejtvény: Fürt.

*Figyelmzettetés. E' folyóirat elkészett t. pártfogójai az ezen évi lapokat még megrendelhetik, 's az első számtól veendik.*

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.